

توندوتیژی زمانی له زمانی کوردیدا

ناونیشانی (توندوتیژی و توندوتیژی زمانی)یه، ئەم تەوهرانه لهخۆدهگریت: (زمانهوانی و دەروناسی، چه مکی توندوتیژی زمانی، رهوشتهکانی زمانی کوردی). بهشی دوهم: شوینهواری دەرونی و جهستهیی توندوتیژی زمانی لهسەر تاک و کۆمه لگه. بهشی سییهم: که به ناونیشانی (شیوه و هۆکارهکانی توندوتیژی زمانی)یه، ئەم تەوهرانه لهخۆدهگریت: ۱- شیوهکانی توندوتیژی زمانی، ۲- هۆکارهکانی توندوتیژی زمانی (هۆکاره ئەلکترۆنییهکان، هۆکاره دەرونییهکان، هۆکاره سیاسییهکان، هۆکاره ئاینیهکان، هۆکاره کۆمه لایه تییهکان) له کۆتایی توێژینه وه که دا ئه نجام و سه رچاوه کان و کورته ی باسه که به زمانی ئینگلیزی خراونه ته رو.

کلیه وشه کان:

توندوتیژی، توندوتیژی زمانی، زمانهوانی، توندوتیژی ئەلیکترۆنی.

نه ریمان عبدالله خوشناو

بهشی موزیک، کۆلیژی هونه ره جوانه کان، زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولیر، هه ریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

ناونیشانی لیکۆلینه وه که مان بریتییه له (توندوتیژی زمانی له زمانی کوردیدا)، له م لیکۆلینه وه یه دا رینازی (وه سفی شیکاری) مان هه لبژاردوه، ئەم توێژینه وه یه له پیشه کییه ک و سی بهش پیکدیت، که ئەمانه ن: بهشی یه که م: که به

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(9).No(2).Paper18

Received: 8-August-2021

Accepted: 07-September -2021

Published: 29-March-2022

Corresponding Author E-mail:

nareman.kareem@su.edu.krd

Copyright©2022 Journal of Raparin University.

پیشهکی:

۱. ناویشانی لیکۆلینهوهکه:

ناویشانی لیکۆلینهوهکه مان بریتییه له (توندوتیژی زمانی له زمانی کوردیدا)یه، به و واتایه ی لیره دا به شیوهیهکی گشتی باسی توندوتیژی زمانی دهکهین، ئەمەیش به تیشک خستنه سه ر زمانی کوردیه.

۲. سنوری لیکۆلینهوهکه:

سنووری لیکۆلینهوهکه شمان له زمانی کوردیدا و نمونه و دهقهکانمان له زمانی نوسینی زمانی کوردی وەرگرتوه.

۳. ریبازی لیکۆلینهوهکه:

ریبازی لیکۆلینهوهکه وهسفیی شیکارییه.

۴. پرسیارهکانی توێژینهوهکه

ئەم توێژینهوهیه ههولیکه بۆ وهلامدانهوهی ئەم پرسیارانه:

- ۱- مه بهست له زاراوهی توندوتیژی زمانی چیه؟
- ۲- هۆکارهکانی دهركهوتنی توندوتیژی زمانی چين؟
- ۳- چۆن توندوتیژی زمانی له پوی دهنگ و ههستهوه دروست دهییت؟
- ۴- په یوهندییهک له نیوان توندوتیژی زمانی و توندوتیژی جهستهیی چیه؟

۵. هۆکارهکانی توێژینهوهکه

توێژینهوهکه گرنگترین ئەو هۆکارانه دهخاته پوو، که دهبنه هۆکاری دروستبونی توندوتیژی زمانی له ژیر پوناکی ئەو نمونهیهی باسیان دهکهین، له پیناو گهیشتن به ئامانجهکان، که بینه وهلامدهرهوهی ئەو پرسیارانهی توێژینهوهکه ئاراستهیان دهکات.

۶. ئامانجهکانی توێژینهوهکه

توێژینهوهکه ئەم ئامانجه لهخۆدهگریت:

- ۱- پونکردنهوهی چه مکی توندوتیژی و توندوتیژی زمانیه.
- ۲- زه کردنهوه و دهرخستنی په یوهندی نیوان توندوتیژی زمانی و توندوتیژی جهستهیی.
- ۳- دهرخستنی ئەوهی بنج له زماندا له ئامیزگرتنی به هاکان و گواستنه وهیانه.
- ۴- پونکردنهوهی ئەو بنه ما دهرونی و دهنگیانهی توندوتیژی زمانی پیکدههینن.

۷. پلان و ناوهروکی تووژینهوهکه

ئهم تووژینهوهیه له پێشهکییهک و سنج بهش پیکدیت، که ئهمانهن: بهشی یهکهه: که بهناونیشانی (توندوتیژی و توندوتیژی زمانی)یه، ئهم تهوههرانه لهخۆدهگریت: (زمانهوانی و دهرونناسی، چه مکی توندوتیژی زمانی، رهوشتهکانی زمانی کوردی). بهشی دوهم: شوینهواری دهرونی و جهستهیی توندوتیژی زمانی لهسهه تاک و کومه لگه. بهشی سێیهه: که به ناونیشانی (شیوه و هۆکارهکانی توندوتیژی زمانی)یه، ئهم تهوههرانه لهخۆدهگریت: ۱- شیوهکانی توندوتیژی زمانی ۲- هۆکارهکانی توندوتیژی زمانی (هۆکاره ئه لکترونییهکان، هۆکاره دهرونییهکان، هۆکاره سیاسییهکان، هۆکاره ئاینیهکان، هۆکاره کومه لایهتییهکان). له کۆتایی تووژینهوهکهدا ئه نجام و سههراوهکان و کورتهی باسهکه به زمانهکانی عهرهبی و ئینگلیزی خراونهتهرو.

بهشی یهکهه: توندوتیژی و توندوتیژی زمانی

۱.۱: زمانهوانی و دهرونناسی

توندوتیژی دیاردهیهکی مرویی دیرینه و چه ندين جووری ههیه: توندوتیژی ئاینی و سیاسی و زمانهوانی و دهرونی و کومه لایهتی و ئه لیکترۆنی. ترسناکترین توندوتیژی توندوتیژی زمانییه، ئه ویش له بهر ئه و شوینهواره دهرونییه پر ئازارانهی بهسهه تاک و کومه لگه و ولاتهوه، ئه و شوینهوارانه بویان ههیه جهنگ و شهه و پشینی له نیوان گه لان و نه ته وه کان بنینه وه، بیگومان جهنگه کان له پرۆسهکانی ئاخوتنه وه دهستپیده کهن، له بهر ئه وه پێویسته په یوهندی نیوان زمانهوانی و دهرونناسی رۆنبکهینه وه، چونکه ((زمانهوانی هه میسه سیسته می شیوه پر واتاکان ده دۆزیته وه له هه مو روه کی دهرونی و کومه لایهتی و فسیؤلۆجی... هتد، ئه ویش به مه بهستی گه یشتن به مه رام و مه بهستی قسه که ران له پرۆسهکانی قسه کردندا)) (بیار اشار: ۱۹۹۶: ۱۳۶).

ئه گه ر بمانه ویت زمانهوانی و دهرونناسی به یه که وه به سه تینه وه، ئه وا زار او هیه ک هه یه، که هه ر دوکیان کۆده کاته وه، ئه ویش زار او هی (زمانهوانی دهرونی)یه، ئهم زانسته ئاماژه ده کات به وهی بواری تووژینه وه به ره تیه که زمانه، به و پنییهی ئاکاریکی مروقانه یه، ئاکاری زمانهوانی له ژیر روناکی و میتۆدهکانی دهرونناسی شیده کریته وه، که لقیکه له لقهکانی زمانهوانی کارهکی و گرنگی ده دات به تووژینه وهی هۆکاره دهرونییهکانی بواری فیربونی زمان و نه خۆشییهکانی گوتن و په یوهندییهکانی نیوان دهرونی مروق و زمان به شیوهیه کی گشتی، به لام ته نیا به خۆی له واقیعی دهرونی زمان تیده گات، به و پنییهی دیاردهیهکی ئالۆزه له روی پیکهاته و واتاکانییه وه.

(نه وام چۆمسکی) زانای زمانهوانی هاوچه رخ پیی وایه، که زمانهوانی به شیکه له دهرونناسی مه عریفی، له وته یه کیشدا ئهم بیروکه یه ی رۆنکردوه ته وه و ده لیت: (زمان ئاوینه ی عه قله)، (چۆمسکی) پیی وایه که زمانهوانی به هه مو لقه کانییه وه به شیکه له لقیکی پسپۆری له بواری (دهرونناسیدا) که گرنگی به تووژینه وهی پرۆسهکانی عه قل ده دات، که له (دهرونناسی مه عریفی) دا به رجه سه ته ده بیت (عاصم شحاته: ۲۰۱۵: ۸۰)، له وانه یه ئه مه ش وای له

(چۆمسی) کردبیت که بلتیت: ((زمانهوانی پیوسته له توێژینهوهی خودی زمانهوه بگوازیتهوه توێژینهوهی شیواز و چۆنیتی بهکارهینانی زمان، واته له توێژینهوهی (چالاکی زمانی) بگوازیتهوه بۆ توێژینهوهی (توانستی زمانی) (جون لاینز: ۲۰۱۱: ۱۶۰)

لیرهدا تیبینی دهکهین، که دهرونناسی بهشیوهیهکی زانستی توێژینهوهیه له ئاکاری، زمانهوانیش توێژینهوهی زمانه بهشیوهیهکی زانستی، ئەمه له لایهک و له لایهکی دیکه شهوه ههندیک زانا هه ن که دهرونناسی بهوه پیناسه دهکهن، که ئەو زانستهیه له پرۆسهی عهقلیهکان دهکۆلیتهوه (موفق الحمدانی: ۲۰۰۴: ۱۳) وهک: ئایا چی له عهقلدا گوزهردهکات، کاتیک که سیک خوازیاری ئەوه دهبیت قسه بکات و (زمان بهرههه بهینیت)، ئایا کاتیک قسهیه کمان گوی لیدهبیت، بۆ ئەوهی شروقهی بکهین و لیبی تیبگهین، له م کاته دا چی له عهقلدا پروده دات؟ (تیگه یشتنی له زمان و درککردن)، ئایا ئەو ریگا و شیوازه عهقلیهانه چین، که له قوناغهکانی ته مه ندا پهیره و دهکرین بۆ وهرگرتن و فیروبون و پیشکه وتنی زمان؟ لیره دا ئیتر په یوهندی نیوان ههردو زانسته که بهشیوهیهکی فراوانتر پون دهبیته وه. زاراوهکانی وهک: پاداشت و بیرکردنه وه، درککردن و ههستهکان و فیروبون و وهرگرتنی زمان، پرۆگرامی زمانهوانیی ده ماری هه مو ئەمانه واتای کومه له ریگا و شیوازیکی دهرونی ددهن به دهسته وه، بۆ گورپینی عهقلیهت و بههیزکردنی ئاکاری باشتر و سهرکه وتوتر له ژياندا، ئەویش له ریگه ی زمانه وه، هه مو ئەم زاراوانه کاریگه ری له زمان دهکهن و کاریگه ریش دهین پئی. (هدسن) جهخت له سهه ر ئەم راستیه دهکاته وه، که ده لیت: ((من له گه ل زمانناسه کان له سهه ر ئەو رایه کۆکم، که ده لاین پیوه ری یه که م و کۆتایی له توێژینه وهی زماندا راسته قینه ی دهرونیه له وه سفکردنی بونیادی زمان، منیش له و باوه رده ام ئەم پیوه ره سه بارهت به زمانه وانیه کومه لایه تی و زمانه وانیه وه سفی زۆر گرنگه)) (هدسن: ۲۰۰۴: ۳۶۵)، ئەگه ر زمانه وانیه ی دهرونی پئی وابیت زمان ئاکاریکی مرو قانه یه، ئەوا به هه مان شیوه ئاکاری مرو قیش هه ر به هه مان شیوه یه.

۲.۱: چه مکی توندوتیژی و توندوتیژی زمانی

توندوتیژی بریتییه له هه ر هه لسه وکه وتیک که مه به سه ت لیبی زیانگه یان دن بئ به که سی به رانه به ر به شیوه یه کی راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ.

هه ر جو ره فشاریک، جهسته یی له سهه ر له شی مرو ق یان مه عنه وی له سهه ر دهرونی مرو ق پئی ده وتریت توندوتیژی (عه بدوللا عه بدولره حمان: ۲۰۱۳: ۲۹). ئینجا ئەم توندوتیژییه له جنیودان و سوکایه تی پیکردن تا کوشتن، هه مووی توندوتیژییه، به لام به پله ی جیاواز و جیا، زۆر گرنگه بزانی که توندوتیژی دهرونی سوکتر و که متر نییه له توندوتیژی جهسته یی که ده بیه هوی بریندارکردن و خوینرشتن (جه عفه ر مایی: ۲۰۰۶: ۱۰).

چه مکی توندوتیژی زمانی له بواری زمانه وانیدا چه مکیکی تازه یه و له دو به ش پیکدیت: (توندوتیژی) و (زمانی)، توندوتیژی له زماندا دژ به نه رم و نیانییه. ئەم زاراوه یه له روی پیکهاته وه وشه یه کی لیکدراوه و پیکهاته وه له: وشه ی (توند - ئاوه لئاو) + (و - ئامرازی لیکده ر) + (تیژ - ئاوه لئاو) + (ی - پاشگر).

له زمانی عه ره بیه شدا به هه مان شیوه وشه که وشه یه کی لیکدراوه (عنف اللغة)، که پیکهاته وه له (عنف) و (اللغة).

کهواته توندوتیژی له زماندا رِق و کینه و ناتهبایی و ناسازی دهگهیهنیت و هه مو ئاکاریک که واتاکانی توندی و لومه و گازنده و سهرزهنشتکردن بهدهستهوه بدات، چ بهقسه که فاکتهریکی دهرونی مهعنهوییه، یان به کار و ئاکار، که فاکتهریکی ماددی جهستهویه.

له زمانی ئینگلیزیدا (Yiolentia) واتای بهکارهینانی نارپهواى هیزی ماددی بهچهند شیوازیک دهگهیهنیت، ئهویش بۆ زیانگهیانندن بهخه لک و به مال و مولک، ههروهها واتاکانی سزا و زهوتکردن و پیشیلکردنی ئازادییهکانی خه لکانی دی دهگهیهنیت (حسنین توفیق ابراهیم: ۱۹۹۹: ۴۱). تیبینی ئهوهش دهکهن، که وشه ی توندوتیژی رههه ندیکی واتایی له زمانی کوردیدا ههیه، که فراوانتره له واتاکه ی له زمانی ئینگلیزیدا، ئهویش له بهرئهوه ی هیزی ناماددیش له دوتویی واتاکانیدا له خۆدهگریت.

سهبارهت به واژه ی (زمانی) یش له وشه ی (توندوتیژی زمانی)، که سهر به وشه ی (زمان)ه، واته (زمان) له (له غوهت)هوه وهرگیراوه، که واتای (ئاخاوتن) و (ورپینه) و قسه ی پرپوچ دهگهیهنیت (حسنین توفیق ابراهیم: ۱۹۹۹: ۵۵). بیگومان ئاخاوتن له بواری پرپوچدا سانتر و نهمرتره و کاریگه ری له سهر گوئگر ده بیت، هه ندیک قسه ش ههن، که ههنده پیس و ئالودهن، که له توندوتیژ دهچن له روی رکه بهرکی و ناسازی و کوشتنه وه، له وانه شه ئه مه په یوهندی نیوان ههردو پیکهاته که بیت له روی واتا فرههنگیه که یه وه.

له روی زاراوه شه وه ئاماژه بۆ کاروباره توندهکان و ئه و کار و کرده وانه ی دژ به سروشتی شتهکانن، یان ئاماژه بۆ بهکارهینانی هیز به شیوهیهکی نارپهوا دهکات، له پیناو چهوساندنه وه ی ئهوانی دی و هه ژمونکردن به سهریاندا. له فرههنگی فهلسه فیدا وشه ی توندوتیژی ((هه مو ئه و کار و کرده وانه دهگهیهنیت، که دژ به سروشتی شتهکان بن و له دهروه به سهریدا سه پینرابن، که واتای کاریکی توندوتیژ دهدهن به دهسته وه، به هه مان شیوهش توندوتیژی واتای (بهکارهینانی هیزه به شیوهیهکی نارپهوا یان دژ به یاسا)) (جمیل صلیبا: ۱۹۹۴: ۱۱۴)، له فرههنگی (رپبه ری زاراوه ی لیکۆلینه وه رۆشنیرییهکان) دا هاتوه، که ((توندوتیژی هه مو ئه و کار و کرده وه راسته وخۆیا نه یه یان په لار ئامیز و هیما و نیگیا نه یه، که ده بنه شرۆقه یهکی زمانه وانی خود مه رامیتی بۆ به ئامانجگرتنی ئهوانی دی چ له روی هه لویست و چ له روی ئاکار و رهفتاره وه)) (سمیر الخلیل: ۲۰۰۲: ۲۲۷). کهواته چه مکی توندوتیژی کاری توندوتیژی دهگهیهنیت.

ههروهها (یوسف قه رزای) به شیوهیهک پیناسه ی دهکات، که له گه ل رهههندی واتایی وشه که دا گونجاوه و له گه ل مادده ی (توندوتیژی) ته بایه، ئهویش کاتیک ده لیت: ((بهکارهینانی توندی و زبرییه له غهیری جی خۆیدا، یان له کاتیکی نه گونجاودا، یان بهکارهینانی توندوتیژییه زیاد له پیویست، یان به بی ئه وه ی پیویستیمان پی هه بیت، یان به بی هیچ سنوریک، که وتم: توندی و نه موت: بهکارهینانی هیزی ماددی و سه ربازی ههروهک له لای زۆر کهس باوه، چونکه توندوتیژی له روانگه ی ئیسلامه وه ته نیا هیزی ماددی یان سه ربازی ناگریته وه، به لکو توندوتیژی ئاخاوتن و مشتومریش دهگریته وه و ئیسلام توندوتیژی بی پاساو رهتده کاته وه، ئینجا چ له قسه کردندا یان له کار و کرده ودا بیت)) (<https://www.al-qaradawi.net>).

له میانه ی ئه م دو چه مکه وه ده توانین چه مکیک یان زاراوهیهک بۆ توندوتیژی زمانه وانی هه لهینجین و بلین: ((کۆمه له هیمایهکی زمانه وانی کارپیکراوه دژ به وانیتره، که بۆیان ههیه بواری زمانی بهها و زمانی په یوهندی به وانی دییه وه به زینن و له ئه رکه کۆمه لایه تیبیه که یان وه دهریان بنین)) (جون لاینز: ۲۰۱۱: ۲۴).

دهشتوانين سنورهكانى ئەم پيئاسهيه له م خالانهدا رۆنبكهينهوه:

- ههيمما زمانهوانيينهكانمان له جياتى (چه مكي توندوتىژى) به كار هينا، چونكه ههيمما گشتگيرهكانى هه موو جوړى واتاكان به پيچه وانهى چه مكه كانيانه وهيه.

- په يوه ندى زمانه وانيمان به كار هينا، تا وشه ي زمان له واتاي (جيهانى ئاژه ل) ده ربينين، چونكه ريگا به رانه بر به جيهانى ئاژه ل داخراوه له سه ر بنه ماي بايو لۆژى و كۆمه لايه تى، مرۆف تاكه كه سيكه تواناي به كار هينانى زمانى هه يه به هه ردو شيوازي گۆكراو و نوسراو، ئەمه ش بيگومان جياكارى به مكي مرۆفه، كه ئەمه ش جياكارى به مكي مرۆفه و له بونه وه ره كانى ديكه و ئاژه لان جو داى ده كاته وه، كه ئەمانه به هره و بير كردنه وه و زي ره كيان نيه (جمعه سيد يوسف: 1990: 7).

زمان به گشتى و وشه ش به تايبه تى به پيى گۆراني كات، گۆراني به سه ردا ديت، وشه ميژوى تايبه تى خو ي هه يه، هه نديك جار دهنگيك ده گۆرپيت، هه نديك جار يش به شيوه يه ك ده گۆرپيت، كه خه لكى ئاساي نيه ناسنه وه، ته نيا ئەوانه ي له ئيتمۆلۆژيا كار ده كهن، ده توانن رۆنيكه نه وه (قه يس كا كل توفيق: 2020: 51).

- هه روه ها وشه ي (به هاكان) مان به كار هينا، تا سنورى زاراهه ي (توندوتىژى زمانى) له جنيودان بپاري زين، هه مو وته يه ك ببينه هۆكاري ئاژاوه، ئەوا به توندوتىژى زمانى هه ژمار ده كرپت، هه رچه نده نه رم و نيانش بيت. - گوزار شتى (ئهركى كۆمه لايه تى) يشمان به كار هينا، بۆ ئەوه ي باس له به كار هينانى زمان بكه ين له غه يري پرۆسه كانى ئاكار و رهفتارى ئاراسته كردنى گوتار، وهك زمانى جنيو و زمانى زير له وته و قسه كردندا، كه بۆيان هه يه په لبكيشن بۆ گيروگرفتي زۆر و زه بن، به هه مان شيوه ش گروپى لادهر و نه فام دروست بكه ن، ئەركى زمانى كۆمه لايه تى دروست كردنى پرديكه بۆ ليكگه يشتن و وابه سته ييه، نهك ته نيا دروست كردنى پرديكه بۆ گه يشتن به يه كتر له نيوان خه لكيدا و نهك ركابه رى، كه دژ ده كه ويته وه له گه ل سروشته كه ي و له ده ره وه ي خو يه وه سه پيئراوه به سه ري دا.

ئه گه ر ئەمه ي وتان به راييه ك بيت بۆ پيئاسه ردى چه مكه كه، ئەوا پيويسته روني بكه ينه وه، كه بنج و بنه رته له زمانه كاندا ئەوه يه، كه به هاكان له خو بگرن و بيانگوازنه وه، هه روهك كتيبه ئاسمانيه كان ئاماژه ي بۆ ده كه ن (عبدالرحمن عزي: 2007: 13).

3.1: رهوشته كانى توندوتىژى زمانى له زمانى كورديدا

زاراهه ي رهوشته كانى زمان به گشتى وهك گونجاندنيك له م سه رده مه ي نمره ئاميز و شوپرشى پيشه سازى و كۆمه لگه ي مه عريفيدا به ده ركه وتوه، وهك رهوشته كانى - پزيشكى، و ياسا و زانست و پيشه و... هتد. ليره وه ئيتر زاراهه ي رهوشته بوته بابته ي سه رده م، له وانه شه په يوه ندى نيوان ئەم پيشه و رهوشته كان په يوه ندى به م گه رموگورپيت. - كه خوازيارين به ره مه كانى به م نزيكانه ببينين. - له نيوان خو ي و فهلسه فه يه كى خاوه ن سى ره هه ند. - تا بتوانين ريگاي بريار و پيوه ره راست و دروسته كان بگرينه به ر له هه مو ئەو پيشانه ي له روى رهوشتيه وه ئالۆزن، وهك: ئاساي شى زمانى و سياسه تى زمانى و ئاساي شى نه ته وه يى و ئابورى مه عريفى و سياسه ت و راگه ياندى، هه مو ئەم بابته تانه به رژه وه ندى كه سى ده گرنه خو. ره هه ندى سيينه ي فهلسه فه له سه ر سى ته وه رى سه ره كى ده خولپته وه، كه ئەمانه ن:

۱- مه‌عریفه (ئه‌پستمۆلۆژیا)

۲- بوون (ئه‌نتۆلۆژیا)

۳- به‌هاکان (ئه‌کسیۆلۆژیا): که واتای فه‌لسه‌فه‌ی ره‌وشت ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌م زاراوه‌یه له‌ژیر چه‌تری پرسى تیۆرى به‌هادایه (الاکسیۆلوجیا) و وه‌ک میوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فه و به‌ره‌مه‌که‌ی هه‌ژمارده‌کریت، مادام لایه‌نیکی پراکتیکی کارا و زیندوه، له‌ راستیدا ئه‌م زاراوه‌یه جیاوازیو له‌ تیۆرى مه‌عریفه، هه‌روه‌ها فه‌لسه‌فه‌ش هه‌یج په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پیۆهری به‌هاکانه‌وه نه‌بوه، به‌لکو به‌و جه‌وه‌ره‌که پرسیاریک بوه ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وتنی زانستی تازه و هاوچه‌رخ، وه‌لامدانه‌وه‌شى له‌ میتۆدی ئه‌زمونگه‌ریی که لۆجیکه‌که‌ی عه‌قل و هه‌سته‌کانه و به‌ته‌واوه‌تی ره‌هه‌نده کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیبری و ژیا‌ری و به‌هاکانی نه‌ته‌وه‌کان دورده‌خاته‌وه، ئه‌م حاله‌ته‌ش تا چاره‌گی کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌م به‌ردوام بو (دیفید رزنیك: ۲۰۰۵: ۷).

ده‌توانین ب‌لین کۆله‌که‌ی سییه‌می فه‌لسه‌فه (ره‌وشته‌کان) هه‌مو زانسته مرۆییه‌کان و پراکتیکیه‌کان به‌بی جیاوازی ده‌گریته‌خۆ، زمانیش په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌و زانستانه‌یه، زمانیش هه‌روه‌ک باسمانکرد دیارده‌یه‌کی زیندوه و گه‌شه ده‌کات و پێشده‌که‌ویت و داده‌رمیت و هه‌لیش ده‌کشیت، نه‌خۆش ده‌که‌ویت و پیریش ده‌بیت، ئه‌ویش به‌گۆیره‌ی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ی ژیا‌نی تیا‌دا به‌سه‌ر ده‌بات و ئه‌و ریگایه‌ی له‌ کۆمه‌لگه‌دا ده‌یگریته‌به‌ر، بۆ رۆیشتن له‌سه‌ر ئه‌و پێشقه‌چونه جودایانه که ره‌وشته‌کانه، با ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی له‌سه‌ری بونیاد ده‌نریت و داده‌ریژریت هه‌مه‌جۆر و هه‌مه‌چه‌شنه‌ش بیت.

له‌م ده‌ستپێکه‌وه زاراوه‌ی به‌کاره‌ینانی ره‌وشته‌کانی زمان به‌وه پیناسه‌ده‌کریت، که ده‌رباره‌ی دیارده‌کانی خراپ به‌کاره‌ینانی زمان توێژینه‌وه ده‌کات، یان باس له‌ ره‌وشه‌کانی ئاخاوتن ده‌کات و له‌ شوینه‌واره‌کانیان ده‌کۆلیته‌وه له‌ بواره‌کانی وابه‌سته‌گی زمانه‌وانی (أحمد شیخ عبدالسلام: ۲۰۰۶: ۱۵۳). ئه‌م پیناسه‌یه‌ش پالپشتی له‌ قورئان و سوننه‌تا هه‌یه، له‌ قورئانی پیروژدا چه‌ند ئایه‌تیک هه‌ن، که دیارده‌کانی خراپ به‌کاره‌ینانی زمان ره‌تده‌که‌نه‌وه و نه‌هی لیده‌که‌ن، له‌وانه بۆ نمونه:

(أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ) (سوره‌تی ئیبراهیم، ئایه‌تی: ۲۴)، هه‌روه‌ها خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ) (سوره‌تی ئیبراهیم، ئایه‌تی: ۲۶) واژه‌ی (الكلمة) له هه‌ردو ئه‌م شوینه‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه بۆ وته و قسه‌کردن، که هه‌مو ئاخاوتنیک ده‌گریته‌وه، که وه‌سفی باشی هه‌لگرتبیت.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی دیکه هه‌ن که باس له‌ دابه‌کانی ئاخاوتن و شوینه‌واریان له‌ پرۆسه‌کانی په‌یوه‌ندیدا ده‌که‌ن، که چۆن بۆ دامه‌زراندنی په‌یوه‌ندی گشتی له‌روی جه‌نگ و زه‌بر و زه‌نگی و توندوتیژییه‌وه ده‌رفه‌ت ده‌ره‌خسینن، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (ادع الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وجاء لهم بالتی هی احسن ان ربک هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين) (سوره‌تی النحل، ئایه‌تی ۱۲۵). ئامۆژگاری چاک له‌ وته‌ی نه‌رمونیان پیکدیته و به‌ (الحسنة) وه‌سف ده‌کریته و هاندانیکیشه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که وته‌کان پیویسته نه‌رم و په‌سه‌ندکراوبن له‌لای خه‌لکییه‌وه، (وجاء لهم بالتی هی احسن) تامشتومره‌کان نه‌بنه توندوتیژییه‌کی زمانی، که ئه‌نجام مه‌به‌ست و مه‌رامه‌کانی زمان به‌ کاریکی خراپ بچیت.

له فرموده كانی پیغه مبه ریشدا (د.خ)، عروة بن الزبیر گیزاویه تیبیه وه، كه عائیشه (ر.) هاوسه ری پیغه مبه ر (د.خ) وتویه تی: ((ژماره یه ك جوله كه هاتنه لای پیغه مبه ر (د.خ) و پنیان وت (السام علیكم)، عائیشه وتی منیش تینیگه یشتم، كه جوینه، بویه وه لامم نه دانه وه و وتم: وعلیکم السام واللعة، پیغه مبه ر (د.خ) وتی: له سه رخۆ عائیشه، خودای گه وره چه زی له نرم و نیانیه له هه موو کاروبار و مه سه له یه كدا، عائیشه ده لیت منیش وتم: ئه ی پیغه مبه ری خودا، ئایا گویت لینه بوو چیان وت؟ پیغه مبه ریش وتی: منیش وتومه و علیکم)). له مه وه ده رده كه ویت، كه پیغه مبه ر (د.خ) ئه م روداوه ی نه كرده جهنگ و شهر و پشیوی، به لكو ته نیا به وشه ی (وعلیکم) كۆتایی پیهینا.

ده توانین بلین كه رهوشته كانی زمانی كوردی له روی ریکارییه وه ئه مانه ی خواره وه ده گه یه نیت: یه كه م: پیویسته ئاخوتن به ئه ده بانه ئه نجام بدریت.

دووه م: پیویسته ئاراسته كراو بیت.

سێیه م: پیویسته ئه رینی بیت.

چاره م: پیویسته ریز له قسه كه ران و گوێگران بگیردریت.

پنجه م: پیویسته لیبوردیه ی تیدا هه بیت.

شه شه م: ده بی ریز له كه لتوری زمانه وانی بگیردریت.

حه وته م: پیویسته راسته قینه بیت.

كه واته وهك له روی چه م و پیناسه وه ده رده كه وئ، زمانی توندوتیژی ئه م لایه نانه له زمانی كوردیدا ده گریته وه: وهك:

۱- سوکایه تی پیکردن

تو هر به شهر نیت.

تو كه سیکی له هه مو كه سان كه متری.

۲- لۆمه كردن

فلان سته مكاره.

ئازاد بیویژدانه.

پزگار عه قلی نییه.

۳- گالته كردن

خویان ژیانان شر و شیواوه، كه چی پیشبینی بو خه لك ده كه ن.

۴- گله یی و گازانده

خوشكه كه م ئه وها نابی، ئه وانیش مرۆفن، زۆریان لی توپه مه به. (ئیدریس عه بدوللا: ۲۰۲۱: ۲۲۷، ۲۴۹، ۲۵۰).

۵- جنیو

به رزترین حاله تی توندوتیژی زمانه، جنیودانیش وهك دیارده یه ك له و كاته نه دا په نای بو ده بریت، كه كه سه كه له باریکی ده رونی نائاساییدایه و شتیک له ناخیدا په نگی خواردۆته وه و گه یشتۆته لوتكه ی توپه یی، كه ئیتر ناتوانی دان به خۆیدا بگریت، بویه پیویستی به وه هه یه، كه به هر جوریک بیت رق و كینه ی خۆی دابمرکیتیه وه و ده ربیری.

ئەو کەرەسانەى که وهک جنيۆ بهرانبهه به کهسهکان بهکاردين، جياوازيان ههيه لهپروي رادهى توندوتيزى و ناشيرينى و بيزيزى گوتهکاندا.

جنيۆدانيش له زمانى کوردیدا بهم شيويه دروست دهبيت (شليز بهرنجى: ۲۰۱۱: ۶۸ - ۷۰):

۱- جوړيک له جنيۆ له ناو کورددا ههيه، که به هوى په نابردنه بهر ناوهينانى ههندى ئاژه له وه دهبيت، که لای نيمه ناوهينان و ليکچواندينان به خودى کهسه که وه به جوړيک له ئيهانه و سوکايهتى پيکردن سهيردهکريت، وهک: کهر، سهگ، مهيمون، بهراز، ... هتد. له ههندى شيوه زارى زمانى کوردیدا ههندى ئاژه لى تریش بو ئهم مه بهسته به کارديت، وهک: (حوشتر، قه له رهش، کهمتيار، دي له به با، بارگين، پيسپيسوک...) (ئهحمده هيرانى: ۲۰۰۹: ۳۵).

۲- ههنديجار جنيۆه که ئاماژهيه که بهو کهموکوپيانهى له جهستهى کهسى بهرانبهه ههيه، که به هوى کهمه ندامى يا نه خو شيبه که وه دروستبوه، وهک: (شهه، کهر، که چهل، کويز.....).

۳- جوړيکى تری جنيۆ به هوى ئەو که رهسه و گوته وه دهبيت، که له لایه ن تاکهکانى کومه له وه بهرانبهه به سهروک و دهسه لاتداران به کارديت، به تايبهتى لهو حاله تانه دا دهبيت، که دهسه لاتداران له خه مى ميله تدا نه بن و زولم و زوردارى بهرانبهه بکه ن، ده توانين به جنيۆى سياسى ناوى بهين، وهک: (زوردار، دکتاتور، خوينمژ، گهندهل، جهلاد خوينريژ.....).

۴- ههندى جار له نيوان ههندى چين و تويزدا به تايبهتى له لادىکاندا ههندى گوتهى ناشيرين به کارديت، که له راستيدا گوتهى جنيۆدانه و زمانىکى توندوتيزه، به لام لای ئەوان ئاکامىکى ئيجابى دهگريته وه، وهک:

نيره که ره..... واته ئازايه

سه گه..... واته زورزانه

به رازه..... واته به هيزه

۵- ههندى وشه و زارواه له زمانه که دا هه ن، که هه ر له بنچينه دا بهرانبهه به دياردهيه کى ناشيرين به کاردين و خه لکى وهک جنيۆ بو سوکايهتى پيکردنى بهرانبهه به کاریده هينن، وهک:

بيژى (زول)، ره دوکه وتى (به دوکه وتى)، هه رامزاده، گه لحو.. (ئهحمده هيرانى: ۲۰۰۹: ۳۶).

که واته يه کى له سيما ديارهکانى ئاخاوتنىکى باش و به ئه ده ب له زمان به گشتى و زمانى کوردى به تايبهتى ئەوهيه، که ((ئاخيوهر هه مو حيسابىک بو ههست و سوز و ريز و پايه ي خه لکانى له خو ي گه وره تر و خه لکان به گشتى دهکات، ئەوهى به خه ياليدا بى، نايليت و شه رم دهکات هه مو قسه يه ک بکات، بو نمونه:

- دايکى خو شه ويستم من له خزمهتى تو دام.

- مامه عوسمان به خي ريبى سه رچا وه کانم.

- کاکه عه لى چو نى برام؟

- خوشکه که م هه ر کاتى ويستت، ئاگادارم بکه وه.

- له خزمهتت دام چا وه که م، ئەم ربکه.)). (ئيدريس عه بدوللا: ۲۰۲۱: ۶۰ - ۶۱).

ئهم داب و ئەده بهى قسه کردن چ له پوى چه مک و چ له پوى واتا وه ره چا وکردن و به کارهينانىکى رون و ئاشکرايه، به هه مان شيوه ش ره چا وکردنى دابهکانى زمان له لایه ن ولاتانى پيشکه وتوشه وه جى ستايشه و کارى پندهکريت که (بيار) جهختى له سه ر کردوه ته وه و به م وتهيه ئاماژهى بو دهکات ((په يوهندى کاتى بونىادنرا بيت له سه ر

رېسای ئاکار و رهوشتییهکان به توخمیکي گرنگی ولاته دیموکراسییه هاوچهرخهکان ههژماردهکریت لهروانگهی فلهسهفهوه)) (بیار اشار: ۱۹۹۶: ۱۲۰).

ئهگهر باسی بهراییهک بو ئههه بکهین، دهتوانین بلین، که زمان دیاردهیهکی کومه لایهتییه و پیویسته لهسهر ئهه بنه مایه لئی بکۆلریتهوه، ئهههش (دی سۆسیئر) و پاشانیش (ساپیر) جهختیان لهسهر کردوه تهوه (نایف خرما: ۱۹۷۸ : ۱۰۷). لهههوه دهردهکهویت که دابونه ریتی بهئه دهبانهی نیوان تاکهکان له زمان و پیکهاته زمانیهکانهوه وهرگیراوه چ لهروی مامهله و چ لهروی کار و کردار و په یوه ندییهکانیهانهوه (علي عبدالواحد وافي: ۱۹۸۳: ۱۶)، زۆربهی زۆری جیاوازییهکانی نیوان زمانهکان له دوتویی روانگهی کومه لایهتی جییان دهیتهوه، که نوینه رایهتی چالاکیه کومه لایهتییهکان دهکات و ئاماژهیان بو دهکات و دهبیته هیمایهک بویان (بیار اشار: ۱۹۹۶: ۱۵۱)، لههه روانگهییهوه زمان لههه مو ئامرازهکان زیاتر هخت لهسهر تاییه ته ندییهکانی کومه له دهکات، چونکه زمان ((ئه و په یوه ندییه که ئه ندامانی کومه لایهکی بههوییهوه دهناسرین و ههروهها بههوییهوه رهچه لهک و بنهچهیان دهناسریت)) (فندریس جوزیف: ۱۹۵۰: ۷).

بهه بوچوونه سۆسیؤلۆژییهی زمان دهبیته توخمیکي هاوبهشی گشتی بو سه رجه م مرقفایه تی، قولبوونهوه له زمانیش بۆمان دهرده خات، که چه ندین خالی هاوبهشی تاییه ته له لای به کارهینه رانی زمانیکه وه هه ن، پاشانیش خالی هاوبهشی زۆر تاییه ته مند له لای به کارهینه رانی یهک شیوه زار له ئارادا هه یه (راغب السرجانی: ۲۰۱۱: ۴۹۲)، به هه مان شیوهش خالی هاوبهشی تاییه ته - نهک گشتی و هاوبهش - بنه مای پیشکه وتنی ژیا ریی نه ته وه یه، چونکه پیشکه وتنی ژیا ر لهسهر بنه مای توخمی تاییه ته مند دروست ده بیته زیاتر له توخمه هاوبه شهکان (محمد عبدالعظیم: بنعزوز: ۲۰۱۳: ۵).

بهشی دووهم: شوینهواری دهرونی و جهستهیی توندوتیژی زمانی لهسهر تاک و کومه لگه

کاتیک له دهرکردنی دهنگیک له کاتی بانگکردنی مندالان تیراده مینین، تیپینی دهکهین که ههست دهکهین به ترس یان په تکردهوه و وهلامنه دانی بانگه رهکه، دهشتوانین شروقهی ئهه حاله تهش بهوه بکهین، که زمان سه رکه وتوترین ئامانجی په یوه ندییه، که به کارهینه رانی گشتی وه رده گریت و له هه مان کاتیشدا توانای هه یه زانیارییهکی زۆر بگه یه نیت به هه ولئیکي کهم له هه مو پوهکانی دهرونی و میشکی و ماسولکه ییه وه. زمان بهه شیوه ییه و بنجه که ی به مجوره یه، کهوا لهو کهسه دهکات ئاراسته ی دهکریت بیته وهلامگو و گوپرایه له بیت، بهلام له حاله تی به رزکردنه وهی دهنگ، واتای ئه وه یه ئه و کهسه ی دهنگه که ی لیوه دهرده چیت، هه ولئیکي ماسولکه یی زیاتر به کارده هی نیت، هه ولی زیاتر و به کارهینه رانی زیاتری ئامیرهکانی گوکردن، له بنه رته دا خه رچکردنی هه ولی دهرونی و میشکی زیاتر دهگه یه نیت، ((کاتیک دهنگ گوکردنیکي دیاریکراو وه رده گریت و دهبیته زمانیک، که کارایی و توندییهکی زیاتر خه رج دهکات، ئهوا لهه حاله ته دا خاوه نه که ی ههست به ئازاریک لهسهر دهمارهکانی گهرو و قورگ دهکات)) (جان جاک لوسرکل: ۲۰۱۵: ۴۰۵).

کهواته زمان جهسته یهکی دهنگیه پیش ئه وهی بیته چالاکیهک، کاریکی ئه نجام دراوه پیش ئه وهی بیته وته یهک، ئایا نابینین که توندوتیژی زمانی چه ند گۆرانکارییهک لهسهر جهسته جیده هیلیت، ئادگار هکانی پوخسار

لهم حالتهدا گۆرانیان بهسهردا دیت و پومهتهکان پر ههوا دهبن و چاوهکان سورددهبنهوه و جهستهش هاوسهنگی خۆی لهدهستدهدات و جهستهش ئارهقه دهپژیت، ههوالهکردنی ئاخاوتن بۆ کار، ئهجامیکه زمانهوانی تازه پینگیهشتهوه، که پپی دهلین تیوری (کارهکانی زمان)، که تیوریکه لهسهر ئهوه فلسهفهیه داپژراوه، که ئهرکی زمان تهنیا چهسپاندنی روداوهکان یان وهسفرکردنیان نییه، بهوهی راستن یان درۆن، بهلکو قهلبهزه ددهن بهرهو ((ههوالهکردنی ئهوه وتانهی لهدوتوی پیدراوهکانی بوارد دهردهچن بۆ کار و کردهوهیهکی ئهوتو، که مۆرکیکی کۆمهلایهتیان بهخۆوه گرتیت)) (عمر بلخیر: ۲۰۰۶: ۱۵۵).

توندوتیژی زمانی لهسهر بونیادی تیوری کارهکانی زمان باز لهسهر توندوتیژی ماددی دهدهت، که تاکهکان ئهجامی ددهن دژ بهیهکتر بۆ ئاستیکی دی، ئهه توندوتیژییه کاریکی ئاخیههرانهیه، که گوزارشت له وروژاندنی دهرونی دهکات، که له نیوان دو کهسدا بهشیوهیهکی کارلیکانه ئهجام دهدریت و ئادگار زهقهکهی له رکابهری و دروستکردنی رق و کینه و دژایهتی بهرجهسته دهیت. ئهه کاره ههستیکی وروژینههرانهی - ناوهکی - ناوخۆیی و ئاکار و کاردانهوهیهکی دههکییه، ههستکردن بهترس و قیز و سهرسورمان و نیگهرانی و تورهبی و خۆشی و شادی، ههموو ئهمانه وروژاندنیکی دهرونی ناوخۆیین، که بۆ ههمو وشهیهک شیوهیهکی جهستهیی جودا (کاردانهوهیهکی دههکی) نیشان ددهن، ههروهها دهبینن ئهوه ههلوسته جهستهیهی که قسهکهرهکه پهیرهوی دهکات، پله و پینگی دیاریدهکات، که ئایا خاوهن پلهوپایه و دهسهلاته یان کهسیکی خوار و نزم و بیژیه((ئهوه کهسهی ههردو پپی دهخاته سهه ئهوه میزهی، که خهلکی دیکهی له بهرامبهردا دانیشتون، بهلگهیهکه لهسهر بیژیهی، بۆیه بهرانبهکهشی به ههمان شیوهی بیژیهکهی بهرهو رووی دهیتهوه، ئهه مهش پپی دهوتریت: (دهنگدانهوهی جهستهیی)) (موفق الحمدانی: ۲۰۰۴: ۲۳۳).

له زمانهوانیی دهماریدا، که بواریکی تاراودهیهک تازهیه، گرنگی زیاتری پیدراوه، ئهوهیش لهبهه پینشکهوتنی زانستی پزیشکی و دهرونی و زمانهوانی و زمانهوانی دهرونی - دهبینن، که گرنگترین بهش له دهزگای دهماریی مروّفا میشکه، چونکه میشک سهرجهم بزوات و جولهکانی جهسته دهجولینیت و زمانیش بارهگاکی میشکه له بنهردتا(عبدالعزیز ابراهیم العصیلی: ۲۰۰۶: ۱۴۴). لهبهرئهوه زمانهوانهکان توندوتیژی زمانهوانیان بهوه چواندوه، که قهرهویهکی توندوتیژی جهستهیه، یان قوناغیکی جهستهیه و ئهجامهکهی مردن یان زیندانیکردنه(عباس الحاج الامین: ۲۰۱۶ : ۷۷)، کهواته زمانهوانیی دهرونی دان بهوهدا دهیت، که توندوتیژی زمانی لهگهله توندوتیژی جهستهییدا بهشیوهیهکی تیکالو ئاویتهی دهیت، و ئهجام شوینهواری پر ئیش له ههست و نهست و سۆزدا دروست دهکات(ههمان سههراوه: ۴۰۶). ههروهک چهسپاوه بههوی ئامیری فۆتوی میشک، که توندوتیژی زمانهوانی پهلهکیشیت بۆ زیانکی بهردهوام له پیکهاته و گهشهکردن و پینشکهوتنی میشکی مروّفا(ساره السهیل: ۲۰۱۹: ۱۰).

بهشی سییه م

شیوه و هۆکاره کانی توندوتیژی زمانی

۱.۳: شیوه کانی توندوتیژی زمانی

توندوتیژی زمانی چه ند شیوهیه کی ههیه، که (جاحیز) له پیشه کی په رتوو که کهیدا (البیان والتبین) زوتر ئاماژه ی پینان کردوه، نه فرهتی له م شیوه وتانه کردوه، که ده لیت: (خودایه په نا ده به مه بهر تو له فیتنه ی وته کان و فیتنه ی کار و کرده وه کان، ههروه ها په نات بو ده به م له زیاده پو ی له و شتانه ی به پوختی ناتوانین ئه نجامیان به دین، په ناشت بو ده به م له خو به زلزانین به رانه بر به و کارانه ی به باشی ئه نجامیان ده دین، په نات بو ده به م له قسه لوک و چه نه چه ن و قسه ی بیسود، به هه مان شیوه ش په نات بو ده به م له ته ته له کردنی زمان. هه ر له کونیشه وه په نا بو خودا بر دراوه له شه ر و خراپه ی ئه مانه ی وتمانن و دو عایان کردوه بو خو پاریزی لیان) (عمر بن بحر الجاحظ: ۱۴۲۳: ۲۷)

ده توانین به م شیوازه ی خواره وه پون بکهینه وه: (احمد محمد معتوق: ۱۹۹۶: ۷۱)

۱- فیتنه ی قسه کردن - وته: خودای گه وره ده فرمو ییت (والفتنة أشد من القتل) (سوره تی البقرة، ئایه تی ۱۹۱)، ئه م جو ره فیتنه یه رهنگدانه وه یه کی ریژخایه نی هه یه و به گشتی واژه ی (الفتنة) له و واژانه یه، که به گویره ی ئه و واتایه ی پیوه ی ده لکی تدری ت، تاییه ت ده کری یان ده گشتی تدری ت یان به گویره ی قسه و بواری ئاخاوتنه که ده هیتریته وه، وه ک فیتنه ی پاره و فیتنه ی ئایین، ههروه ها فیتنه ئه و کیشه و مهینه تیانه ده گریته وه، که دو چاری مال و حال و ناموسی ده بن، له بهر هه ر ه و ه و کاریک بی ت، ئینجا جهسته یی یان زمانی بی ت و له سه ر هه ر شیوه یه ک بی ت، ئه و ئه م فیتنه یه له کوشتن توندتر و خراپتره.

فیتنه له کوشتن خراپتره، چونکه زهره و زیانه که ی به رده وام ده بی ت، به پیچه وانه ی ژانی کوشتن، که به رده وام نابی ت و ژانه که ی به کوشتن کوتایی پیدی ت، ههروه ها فیتنه ترسان و تی کچونی سیسته می ژایانه، ئیمه فیتنه ی، فیتنه چه مکیکه واتای تی کچون و لار و له ویربونی بارودوخی که سیک و شپرزه بونییه تی به ترس و دلله پاوکی و مه ترسی له سه ر خو ی و مال و حالی.

۲- فیتنه ی کار کردن: واته سوربوون له سه ر جیبه جیکردنی ئه و قسانه ی سو ز و ههسته کان ده ورورژینن، ئه مه ش حاله تیکه بو ی هه یه په لیکیشی ت بو جهنگی کی درنده له نیوان ولاتان و کومه لگه کان و خیزانه کانیان.

۳- فیتنه ی زیاده پو ی: که زه وتکردنی واژه کان ده گریته وه، چونکه ئه گه ر وته کان له زیاده پو ی دوربکه ونه وه، کاریگه ری ده که نه سه ر دل و ده رون، وه ک چو ن ریژنه بارانیک زهوی به پیت زیندو ده کاته وه.

۴- سه رسورمان: ئاره زو کردن ده گه یه نی ت له سه رو کایه تی کردن و خو ده رخستن و قسه ی پان و پور و قسه ی زل، تا گو کردنه که به شیوه یه کی سه رنجراکیش ده ربجی ت بو گو یگران، ئه ویش له بهر ئاره زو کردن له پیشه وایه تی و سه رو کایه تی و ده رکه وتن، یان له بهر نه بونی زانین و زانست ده رباره ی ئه و شتانه ی پیویسته بزانه ی له کاتی ئاخاوتندا.

۵- گه ره لاوژه: واته قسه کردنیکی زور به ده نگه رزی بو به زانندی به رانه بر.

٦- قسهی زۆر: واته قسهی زۆر و بى سهروب و بيسود چ كه م بىت چ زۆر. هه مو ئه م خالانهی باسما ن كردن شيوهيه كن له شيوهكانى توندوتىژى زمانى، كه ئه نجام په ل دهكيشىت بۆ پوچه لكرده و هى په يوه ندىيه كان (مه به ستى گوکاره كه) له نيوان په خشكاره و هرگره كه، ئه مه ش جياوازى هه يه له گه ل ئه و په يوه ندى كردنهى واتاى ((ئه و پرۆسه يه يه، كه زانيارىيه كان له نيوان تا كه كاندا ئالوگۆر ده كه ن، ئه و يش به گوپره ي سىسته ميكى ديارى كرا و له ميانه ي كه نالىك، كه سه رچاوه كه به و هرگره كه ده به ستىته وه)) (احمد محمد معتوق: ١٩٩٦: ٧٣).

وهك له م شيوانه دا ده رده كه وىت، كه لى رده دا زمان به ره و ئاراسته ي (درو، دوروى، جنىو، ئاگر تىبه ردا ن، ... هتد) ده پروات، وهك:

١- درو: درو هه والى كه پىچه وانه ي واقىع و به لگه عه قلى و ئايىنىيه كان و پىچه وانه ي زانست و ميژو و هه مو به لگه كانى تره، وهك:

خۆر وه ستاوه و ناجولى.

ئه مه درويه كه، چونكه زانست جهخت له سه ر جولان و پىكر دنى خۆر ده كاته وه.

٢- دوروى: ئه و كه سه يه كه لاي نه ياره كه ت لۆمه ت ده كات و لاي خوشت مه دحت ده كات، بۆ نمونه:

لاى نه ياره كه ت وه ها باسى تو ده كات و ده لى: كوره عه باس هه ر هىچ نىيه، هه ر عه قلى نىيه.

لاى توش ده لى: كاك عه باس بر وا بكه ئىنسانى وهك تو باش كه مه، كاكه تو زۆر زۆر عا قلى.

٣- جنىو: لى رده دا ئاخىوه ر هه ندى قسه ي زبر و ناخوش و چاوه پروانه كرا و به به رانبه رى ده لىت، ئه و قسانه ره نكه خراپ بن بۆ خودى كه سى به رانبه ر، وهك:

ئه و سه گبا به.

ئه و بىئه خلاقه.

ئه و درۆ زنه.

ئه و سپله يه.

ئه و بى داىك و باوكه.

ئه و هىچ و پوچه. (ئىدرىس عه بدوللا: ٢٠٢١: ٨٨، ٨٩، ٩١).

٢.٣: هۆكارهكانى توندوتىژى زمانى

توندوتىژى زمانى چه ندىن هۆكارى هه ن، كه هه ندىكىان ده رونى و سىياسى و ئايىنى و ئه لكترونىن، ئه م هۆكارانه له گه ل ره وشته كانى په يوه ندى كو مه لايه تى يه كنا كاته وه، چونكه ئه و بنه ما ره وشتىيانه له سه ر ياساكانى لىبورده يى و رىزلىتان و قبول كردنى راي به رانبه ر دارى ژراون، كه ده توانىن له م خالانه ي خواره ودا چريان بكه ينه وه:

١.٢.٣: هۆکاره ئه لیکترونییه کان

تهکنیکی زانیارییه کان، پۆلیکی گرنگ و کارایان له دروستکردنی چه نیدین هۆکار بۆ دروستکردنی توندوتیژی زمانی له روی ئه و ئامرازانه ی له بهره ستدان ههیه، وهک (فهیسه بوک) و (توتیه ر)... هتد، که به نهینی و به ئاشکرایی رۆشنیری جنیو و کینه و بوغز و درۆکردن و پروپاگهنده و پچراندنی په یوه ندییه کانی نیوان ولاتان بلاوده که نه وه، ئه ویش له میانه ی تاوانه ئه لیکترونییه کان و تهکنیکی بیسنور و سه رچاوه نه زانراوه کانه وه، ئه م حاله ته ش بونیادی کومه لگه و پیکهاته که ی داده کوتیت و په یوه ندییه کومه لایه تی و خزمایه تییه کان له نیوان خیزان و خزم و دۆستاندا ده پچرینیت و ئه و رۆشنیرییه ده سریته وه، که له سه ر بونیادی دراوسیتی و دۆستایه تی و داپۆشینی عیب و عاری یه کدی و خوین نه رشتن و ره تکرده وه ی گومان و دودلییه کان و میواندۆستی و به خێوکردنی یه تیم و ماچکردنی دهستی دایک و باوک و ریزگرتن له گه وران و بچوکه کان و حه لال خواردن و خۆبه دورگرتن له حه رام و سه ته مکردن له خه لکان و چه وساندنه وه یان.

هه مو ئه م شتانه سیسته می به ها کومه لایه تی و ره وشتی و ئایینییه کان پیکده هینن، که هه لگری ناوه روکی شه رعی خوا و به ها مروییه ته واوه کانن، که له میشکی لوی کورد چه نیدین سه ده یه جیگیربونه، به لام ئه م سیسته مه له ئیستادا له به ر توندوتیژی ئه لیکترونی گه مارۆدراون، ئه م توندوتیژییه هه نوکه بوته مه ترسییه ک به سه ر سیسته مه کومه لایه تییه که وه.

توندوتیژی ئه لیکترونی چیه؟

زاراوه یه که مه به ست لپی ئه و توندوتیژییه، که له پۆژنامه ئه لیکترونییه کاندایه په ره وی لیده کریت، ئه ویش به به کارهیتانی کامیرای موبایل و (بلوتوس) و توماری دهنگی، هه روه ها به زاندنی تایبه تمه ندییه کان له مالپه ره کانی ئینته رنیت، به مه به ستی ئه زیه تدانی خه لکی (ایاد مسعود: ٢٠١٩: ١٠)، به به کارهیتانی شیوه کانی، که له مانه پیکدین: به زاندن، خوگۆرین، گیچه لکردن، ئه رکه به خشین، دابه شکردنی بابه ته هه راسانکاره کان... هتد.

٢.٢.٣: هۆکاره دهرونییه کان

به که مزانیی که سیک له ریگه ی که مکردنه وه و پوچه لکردنی کار و ده ستکه وته کانی، یان هه ره شه کردن، یان له به ر یه کنه بونی ((هه مو شیوه کانی توندوتیژی حاله تیکی دوژمنایه تی پیشیانده که ویت و به هه مان شیوه ش هه موو شیوه کانی دوژمنکاری حاله تیک له هه ره سه هیتانی پیشده که ویت)) (تحسین عبدالحمید رشوان: ٢٠١٥: ١٤٤).

٣.٢.٣: هۆکاره رامیارییه کان

توندوتیژی زمانی له لای سیاسییه کان ئامرازیکه له ئامرازه کانی سه رکوتکردنی سیاسی، که کومه لگه په لکیشده که ن به ره و شپه رزه یی و داپچراندن و وروژاندنی سۆز و حزبایه تی و برینی په یوه ندییه دیبلۆماسییه کان له نیوان ولاتان و میله تاندا.

ئه م حاله تانه ش به هۆشیارییه وه یان به بی هۆشیاری دروست ده بییت، له وانه شه کار بگاته ئه وه ی جهنگ و داگیرکاری به ریابیت له جیاتی سه قامگیری و ئاسایش و ئاشتی. (جۆرج بۆش) هه ره شه ی له هه مو جیهان کرد و

وتی ((یان له گه لمان بن، یان دژمان بن)) (تاج الدین یوسف: ۲۰۰۹: ۲۸). ئەو هی تیپینی ده کریت ئەم وتیه ی (بوش) هیچ جنیو و ناوز پاندنیکی نیادا نییه، به لām له گه ل ئەوه شدا توندوتیژییه کی زمانی گۆتوته خو، که له فاکته رهکانی دیکه دا به رجه سته ده بیته.

ههروه ها (جۆرج بۆش) و (تۆنی بلیر) ههردوکیان به رانه به یاسای نیوده وه له تی و داموده زگا نیوده وه له تیبه کان گوزارشتیان له بیریزی خۆیان کرد، له وه زگا نیوده وه له تیانه ش ئەنجومه نی ئاسایشی نیوده وه له تی بو، که له لوتکه ی دورگهکانی (نازور) له سهروه بندی رزگارکردن عیراق - ههروهک نه عۆم چۆمسی ئاماژه ی پیکردوه - ههردوکیان وتیان (پنویسته دابنه وینیت)، مه به ستیان ئەنجومه نی ئاسایش بوو - ئەگینا به بی رهزانه ندیه پوچه که ی تو شالو ده بانه بهر عیراق، ئەم هیرشه شمان ده که یین له ههردو حاله تدا، ئەگه ر (سه ددام و خانه واده که ی) ولات به جیبیلیت، یان نه ء) (نعوم تشومسکی: ۲۰۰۳: ۳۷).

به هه مان شیوه سه روکهکانی ولاتانی عه ره بی له شوپشهکانی به هاری عه ره بیدا، توندوتیژی زمانیان به کارهینا، بۆ نموونه له (تونس) (بن عه لی) نه یارانی به به کریگراو وه سفکرد و (حوسنی موبارهک) شوپشگی رانی به وه دانا، که (هه ندیک مندال و توالن و له یانهکانی فه یسبوک کۆبونه ته وه)، ههروه ها (محمه د قه زافی) به شداربوانی به هاری عه ره بی به وه ناوزه دکرد، که (جرج و پشیله و مشکن) و له تاریکی شه ودا له شه قامیکه وه بۆ شه قامیکی دی بازده دن، و هه ره شه ی ئەوه ی کرد که له ماله کان و کۆلانهکاندا راویان ده نیت، جگه له مانه ش لاف و گه زافی ئەوه ی لیده دا، که ئەو سه روک نییه، به لکو پیشه وا و رابه ره و پله ی سه روکیه تی پله ی که مه و ئەو له و پله یه گه وره تر و بهر زتره، ههروه ها سه روکی یه مه ن (عه لی عه بدوللا صالح) چه ندین واژه ی توندی به رامبه ر نه یارانی به کارهینا، وهک (شوپشی دواکه وتوان و شه قاوه کان، ده نگه ناساز و تیرورسته کان، مار و مور)، سه روکی سودانیش (عومه ر به شیر) وتی: (ئه مانه چه ند که سانیکی لادهر و گنچه لکارن)، یاریده ده ره که شی (نافع عه لی نافع) خۆپیشاندهرانی به (کاسه لیس) وه سفکرد و ئەمه ش بوه هۆی ئەوه ی وهک به ره ره چدانه وه یه ک خۆپیشاندانیکی سه رتاسه ری له ولاتدا هه لبگیرسیت، سه روکی سوریا ش (به شار ئەسه د) شوپشگی رانی به (میکرو ب) ناوزه دکرد، هه مو ئەو وه سفانه واتای فه ره نگه ی رۆشنییری و کۆمه لایه تی و هزری خۆیان هه یه، که ئاماژه بۆ بیریزی و گالته جاریی و به کمزانین ده که ن.

۴.۲.۳: هۆکاره ئاینیهکان

بیگومان ئاینه ئاسمانیهکان سه رتاپا بۆ ئەوه دابه زیون، که روحی لیبورده یی و هه لکردنی مرۆقه کان له گه ل یه کدیدا باش بکه ن و به گویره ی شه ری خودا په یوه ندیه کۆمه لایه تیبه کان ریکبخه ن، چونکه ((هه مو ئەو کۆمه لگه یانه ی که ئاینیان تیدایه، ئاینهکانیان له لای پیرۆزه)) (قه یس کاکل توفیق: ۲۰۲۰: ۱)، لیره دا زمان هه لگری ئەو ناوه روکه ئاسمانیه یه که له ره وشتی په یوه ندیه کان و ریزلینان و چه سپاندن و سه قامگیری و ناشتی و ئاسایش و قبولکردنی یه کدی و فره یی بۆچون و نه ته وه و ره گه ز و بیروباوه ر و ئاینزاو ئاینهکان به رجه سته ده بیته.

شیوازی نه رم و نیان، یان توند و زبر به پیوه ریک داده نریت، بۆ سه رکه وتتی په یامه زمانه وانیه که، یان نوشوستهینانی له روانگه ی زمانه وانیه کۆمه لایه تیبه وه.

۲.۳. ۵: ھۆکاره کۆمه لایه تیبیه کان

مرۆف به ها و رهوشتهکانی خۆی له ریگهی کارلیکی کۆمه لایه تیبیه وه به وانی دیکه وه دهسته که ویت، له میانهی ئایین و بیروباوه و کهلوری باو و باپیران و په یوه ندییه ئابوری و ماددییه کان و دهزگاکانی راگه یاندن و په یوه ندییه کۆمه لایه تیبیه کان، که هه مویان سه رتاپا شوینه واری که له که بو پیکده هیتن له سه ر تاک و ئاکار و ره فته رهکانی تاک (ماهر محمود عمر: ۱۹۸۸: ۱۳۱).

یه کیک له و شتانه ی باو و باپیرانمان له کۆمه لگهی کوردیدا له سه ر شیوه زاری لای خۆمان ماوه ته وه ده لاین: ئەگەر که سیک گوناھنیک بکات، پێی دهوتریت ئوبالی خۆت له ملی / ئەستۆی خۆت، واته که سی گوناھبار ده بیت خۆی باجی تاوانه که ی بداته وه، نه وه ک که سیک تر، یان کاتیک که ده لاین: (ههسته قیامهتت ههستیت)، ئەگەر راشوه ستابیت پێی ده لاین: (دانیشه نیوهت دابنیشی)، ئەگەر بشلی من ده چم ئەمهی گوئ لیده بیت (بچۆ زگت بچی)، ئەگەر بلێ من هاتم پێی ده لاین: (وه ره شاگه شکهت بۆ بیت)، ئەگەر بیه ویت گه مه بکات (گه مه بکه ماسولکه کانت گه مه بکه ن)، ئەگەر بیه ویت بخوینیت پێی ده لاین: (بخوینه فووت تی بیت)، بشیه وی بخه ویت ئەمهی گوئ لیده بیت: (بنو شه ونخونی بنوی)، هه مو ئەمانه ده بنه هوی دارماندی مندا، ئەویش به گه یاندنی زیان به میشکی، که دوچاری شپرزهی و سه رسورمانی ده که ن، که ئەنجام سه ری لیده شیویت.

لیره وه ده بینین توندوتیژی زمانی، که ئیستا له دهزگاکانی راگه یاندندا کاری پیده کریت و له ئەنجامی کارلیکی کۆمه لایه تیبیه وه دروستبووه، به شیوه یه کی گشتی له گه ل به ها و بنه ماکانی ره وشت و ره وشنیبری و ناوه روکی به ره مه کاند زور جیاوازی هه یه، که ئەمه ش بیگومان له سه ر بونیادی کۆمه لگه مه ترسییه ک دروسته کات، ئەویش له پوانگهی ئەو هیما و ئاماژه زمانه وانیه، که ههسته کان به ره و بوغز و کینه ده جولیئن، بگره زورجاران به خیرایی ئەو واژانه ده بنه ئەو حسابیه ی که (ئاکاریکی ده ره کی) وه ک دزی و کوشتن و... هتد.

ده ستوانین لیره دا ئەو هۆکارانه ی که په لده کیشن بۆ توندوتیژی زمانی جهخت له سه ر هه ندیک راسته قینه بکه یه وه:

۱- سیسته مه سیاسی و کۆمه لایه تیبیه کان و دابونه ریت و ته رزه ره وشنیبرییه کان و به ها و ره وشته کان، شوینه واری خۆیان له سه ر زمان جیده هیلن، ئەویش له به ره ئه وه ی خۆراکی زمان له کرۆک و ناوه روکی داب و نه ریت و بیروباوه ره باوه کانه وه سه رچاوه ده گریت، له هه مان کاتیشدا سیسته میکی ئەوتویه، که تاراده یه کی زور نه ته وه دروست ده کات، چونکه په یوه ندی له نیوانیادا ته نیا له پوانگهی ئەو سیسته مه وه دروست ده بیت.

۲- زمان ته نیا واقیعیکی هزری ره هایه و هیچ شتیک به واقیعه کۆمه لایه تیبیه که وه گری نادات.

۳- هه لبژاردنی وشه کان له ریگهی خواستی کۆمه لایه تیبیه وه دیاریکراوه وه ئەنجام ده دریت.

۴- ئەو پیشکه و ته نی له بونیادی کۆمه لگه دا پرووده دات، به هه مان شیوه له بونیادی زمانیشدا پرووده دات.

۵- زمان به و پێیه ی چالاکییه کی کۆمه لایه تیبیه و گوزارشت له په یوه ندییه که سییه کان و به ها ژیا ری و کۆمه لایه تیبیه کان ده کات.

۶- هه ر گۆرانکارییه ک له شیوازی ژیان، ره نگدانه وه ی راسته وخۆی ده بیت به سه ر به ها واتاییه کان و وشه کان.

ئهم راسته قینانه و پیناسه کان پێشو و گفتوگۆکان مه به ست لیان ئەوه بو، که مه ترسی توندوتیژی زمانیان له سه ر بونیادی کۆمه لگه کان پێرونکه یه وه، که له وانیه ببه هۆکاری دا کوتینی کۆمه لگه و هه لوه شانده وه ی

سیستهمی به هاكان تیاياندا، ئه ویش له میانه ی به ستنه وه ی توندوتیژی زمانی و جهسته یی به یه که وه و شوینه واری گۆرینی بونیادی کۆمه لگه له سه ر بونیادی زمان و ره وشته کانی.

ئه نجامه کان:

- 1- توندوتیژی زمانی مانای جنیو نییه، چونکه هه مو وته یه ک پهل بکیشیت بو ئاژاوه، ئه وا به توندوتیژییه کی زمانی هه ژمارده کریت، هه رچه نده نه رم و نیایش بیت.
- 2- ماده ی (توندوتیژی) له ره هه نده واتاییه که ی به وه جودا ده کریته وه، که توندوتیژی ماده ی و وته یی له خۆده گریت.
- 3- توندوتیژی زمانی به شیوه یه کی تیکئالاو تیکه ل به توندوتیژی جهسته یی ده بی و شوینه واری پر ئیش له هه ست و سۆزدا دروست ده کات له روانگه ی زمانه وانیی ده رونییه وه.
- 4- ئه نجامدانی توندوتیژی زمانی، ده رنه جام پهل ده کیشیت بو پوچه لکردنی په یوه ندی له نیوان په خشکار و وه رگر.
- 5- ره چه له ک و بنج له زمانه مرو ییه کاندای له ئامیزگرتنی به ها کانه نه ک وه ده رنانیان.
- 6- توندوتیژی ئه لیکترۆنی مه ترسییه کی خیرا و پرۆگرام ئامیز له سه ر ره وشتی زمان دروست ده کات.
- 7- بو قه ده غه کردنی رودانی دیارده ی توندوتیژی زمانی، پیویسته به ها باشه کان له کۆمه لگه دا جیگیر بکرین، چونکه زمان به کۆمه لگه و به مرو قه وه په یوه سته.
- 8- ئه و پیشکه و تنه ی دو چاری بونیادی کۆمه لگه ده بیته وه، ره نگدانه وه ی راسته وخۆی به سه ر به های واتایی وشه کانه وه هه یه.

Linguistic Violence in Kurdish Language

Nariman Abdullah Xoshnaw

Department of Music, College of Art, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: nareman.kareem@su.edu.krd

Abstract:

The present study is titled with (Language violence in Kurdish language), which means, the researcher discusses language violence generally with shading light on Kurdish language as well. The current study has applied descriptive analytical method, meaning that it is the discussion of the selected topic. The study comprised of an introduction and three chapters. First chapter: which is titled (violence and language violence), contains many sections: (linguistics and psychology, language violence terminology, Kurdish language morals). Second chapter: psychological and physiological traces of language violence on individual and society. Third chapter: which is titled (reasons and patterns of language violence) contains these sections: Patterns of language violence, Reasons of language violence (electronic reasons, psychological reasons, political reasons, religious reasons and social reasons). Finally the research concluded with results, references and research abstract in Arabic and English language.

Keywords: Linguistic Violence, Terminology, Psychology, Structures.

سه‌رچاوه‌كان:

- ئه‌حمده هيرانی(٢٠٠٩)، هه‌ندئ گری و رسته‌ی پزیمانی له زونگاوی فه‌راموشیدا، گۆڤاری زمانناسی، ژماره(٤ - ٥)، تشرینی یه‌که‌م و تشرینی دوهم، هه‌ولێر.
- ئیدریس عه‌بدوللا(د)(٢٠٢١)، شینوا‌زناسی زمان، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی نارین، هه‌ولێر.
- جه‌غه‌ر مایی(٢٠٠٦)، توندوتیژی، گۆڤاری تو‌یژینه‌وه، ژماره ٩، چاپخانه‌ی منار، هه‌ولێر.
- شلیز ره‌سه‌وول به‌رزنجی(د)(٢٠١١)، لایه‌نی نه‌رینی هه‌ست ده‌ربهرین له زمانی کوردیدا(جنیودان) به‌ نموونه، گۆڤاری ئه‌کادیمی، ئه‌کادیمیای کوردی، ژماره(١٩)، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- عه‌بدوللا عه‌بدولره‌حمان(٢٠١٣)، توندوتیژی خیزان، چاپخانه‌ی ماردین، هه‌ولێر.
- قه‌یس کاکل توفیق(د)(٢٠٢٠)، زمان و ئاین، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ماد، هه‌ولێر.
- ابن عاشور حمد الطاهر بن محمد بن محمد الطاهر التونسي(١٩٨٤)، التحریر والتنوير، الدار التونسية للنشر .
- أبو داود سليمان بن الأشعث بن اسحاق بن بشير بن شداد(١٩٨٢)، سنن أبي داود، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، المكتبة العصرية، صيدا. بيروت.
- أبو عبد الرحمن الخليل بن أحمد بن عمر و الفراهيدي البصري(١٩٨٦)، العين للخليل، تحقيق: د. مهدي المخزومي، د. ابراهيم السامرائي، الناشر: دار ومكتبة الهلال.
- أبو هلال الحسن بن عبد الله بن سهل العسكري(١٤١٢هـ)، الفروق اللغوية، تحقيق: الشيخ بيت الله بيات، ومؤسسة النشر الإسلامي، الناشر: الطبعة: الأولى.
- ابي الفتح عثمان ابن جني الموصلي(١٩٩٢)، الخصائص، الهيئة المصرية العامة للكتاب ط٤.
- احمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني(١٣٧٩هـ)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، رقم كتبه وأبوابه وأحاديثه: محمد فؤاد عبد الباقي، دار المعرفة. بيروت.
- أحمد بن فارس بن زكرياء القزويني الرازي(١٩٨٦)، معجم مقاييس اللغة، تحقيق: زهير عبد المحسن سلطان، دار النشر: مؤسسة الرسالة. بيروت، الطبعة الثانية.
- احمد شيخ عبدالسلام(٢٠٠٦)، مقدمة في علم اللغة التطبيقي، الجامعة الإسلامية العالمية بماليزيا، ط٢.
- أحمد محمد معتوق(١٩٩٦)، الحصيلة اللغوية، مجلة عالم المعرفة، العدد ٢١٢، الكويت.
- أليس كوراني(٢٠١٣)، اللغة والمجتمع عند العرب. الجاحظ نموذجا، دار نرجس، ط١.
- أياد مسعود رابعة، العنف الالكتروني اسبابه وسبل مواجهته، موقع أمد للإعلام.
- بيار اشار(١٩٩٦)، سوسيولوجيا اللغة، ترجمة عبد الواحد ترو، منشورات عويدات، بيروت، ط١.
- تاج الدين يوسف(٢٠٠٩)، رؤية الإسلام تجاه العنف اللغوي، مجلة الرسالة، السنة التاسعة العدد ٩، الجامعة الإسلامية بماليزيا.
- جان جاك لوسركل(٢٠١٥)، عنف اللغة، ترجمة محمد بدوي، الدار العربية للعلوم، ط١.
- جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي(١٤٢٢)، زاد المسير في علم التفسير، تحقيق: عبدالرزاق المهدي، دار الكتاب العربي. بيروت. ط١.
- جمعة سيد يوسف(١٩٩٠)، سيكلوجية اللغة والمرض العقلي، عالم المعرفة.

- جميل صليبا(١٩٩٤)، المعجم الفلسفي، الشركة العالمية للكتاب، ط ١.
- جون ليونز(٢٠١١)، نظرية تشومسكي اللغوية، ترجمة: د.حلي خليل، دار المعرفة الجامعية.
- حسنين توفيق ابراهيم(١٩٩٩)، ظاهرة العنف السياسي في النظم العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، ط ٢.
- حسين عبدالحميد رشوان، العنف والمجتمع دراسة في علم الاجتماع النفسي والسياسي والاتصالي، مركز الاسكندرية للكتاب.
- ديفيد رزنيك(٢٠٠٥)، اخلاقيات العلم، ترجمة د.عبدالنور عبدالمنعم، عالم المعرفة.
- راغب السرجاني(٢٠١١)، المشترك الانساني نظرية جديدة للتقارب بين الشعوب، مؤسسة اقرا للنشر والتوزيع، ط ١.
- زين الدين محمد الحدادي ثم المناوي القاهري(١٤١٠)، التوقيف على أمهات التعاريف، عالم الكتب. القاهرة، ط ١.
- زين الدين محمد بن علي بن زين العابدين الحدادي ثم المناوي القاهري(١٣٥٦)، فيض القدير شرح الجامع الصغير، المكتبة التجارية الكبرى مصر، الطبعة، الاولى.
- سارة السهيل، العنف اللفظي كارثة أخلاقية تدمر الطفل والمرأة والشباب، مقال متاح على الرابط التالي بتاريخ ٢٠١٩/١١/٦ م.
- سمير الخيل، دليل مصطلحات الدراسات الثقافية والنقد الثقافي، دار الكتب العلمية.
- الشيخ يوسف القرضاوي، موقع الشيخ يوسف القرضاوي على الشبكة.
- <https://www.al-qaradawi.net>
- صبري السيد(١٩٩٥)، علم اللغة الاجتماعي مفهومه وقضاياها، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية، ط ١.
- عاصم شحاتة واخرين(٢٠١٥)، اللسانيات التطبيقية الحديثة، منشورات الجامعة الإسلامية، ماليزيا.
- عباس الحاج الأمين(٢٠١٦)، عنف اللغة ولغة العنف، مجلة تبين للدراسات الفكرية والثقافية، المركز العربي للدراسات والسياسات، العدد ٤.
- عبدالرحمن بن ناصر بن عبدالله السعدي(٢٠٠٠)، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، المحقق: عبدالرحمن بن معلا اللويحي، مؤسسة الرسالة، ط ١.
- عبدالرحمن عزي(٢٠٠٧)، فقه اللغة وعنف اللسان والإعلام في المنطقة العربية، في كتاب اللسان العربي وإشكالية التواصل، مركز دراسات الوحدة العربية، ط ١.
- عبدالعزيز ابراهيم العصيلي(٢٠٠٦)، علم اللغة النفسي، جامعة محمد بن سعود.
- علي عبدالواحد واقي(١٩٨٣)، اللغة والمجتمع، عكاظ للنشر والتوزيع.
- عمر بلخير(٢٠٠٦)، تحليل الخطاب المسرحي في ضوء النظرية التداولية، منشورات الاختلاف الجزائر، ط ١.
- عمر بن بحر الجاحظ(١٤٢٣)، البيان والتبيين، دار و مكتبة الهلال، بيروت ط ١.
- فندريس جوزيف(١٩٥٠)، علم اللغة، تعريب عبدالحميد الدواخلي و محمد القصاص، مطبعة الأنجلو المصرية، القاهرة.
- كيشور كوكو قميل ٢٠١٤ علم النفس اللغوي، مجلة دراسات نفسية، تصدر عن الجمعية النفسية السودانية بالخرطوم، العدد ٣.
- ماهر محمود عمر(١٩٨٨)، سيكلوجية العلاقات الاجتماعية، دار المعرفة الجامعية، ط ١.
- محمد أحمد عبدالعاطي، الاحتزال الدلالي في الحديث النبوي، دراسة في ضوء نظرية تحليل الخطاب، مجلة (جذور) النادي الأدبي. بجدة.

محمد بن اسماعيل أبو عبدالله البخاري (١٤٢٢هـ)، الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه، تحقيق: محمد زهير بن ناصر الناصر، دار طوق النجاة، الطبعة: الأولى.

محمد بن علي بن محمد بن عبدالله الشوكاني (١٤١٤هـ)، فتح القدير للشوكاني، دار ابن كثير، دمشق. بيروت، ط ١.

محمد بن محمد بن عبدالرزاق الحسيني، تاج العروس للزبيدي، المحقق: مجموعة من المحققين، دار الهداية.

محمد عبدالعظيم بنعزوز (٢٠١٣)، معجم مصطلحات الأدب الاسلامي، دار كنوز اشبيليا للنشر والتوزيع، ط ١.

محمد ياسر الخواجة (٢٠١٣)، قانوني والتشريعات الاجتماعية، دار ومكتبة الإسراء، ط ١.

موفق الحمداني (٢٠٠٤)، علم نفس اللغة من منظور معرفي، دار المسرة، ط ١.

نايف خرما (١٩٧٨)، أضواء على الدراسات اللغوية المعاصرة، سلسلة عالم المعرفة، العدد ٩، الكويت.

نعوم تشومسكي (٢٠٠٣)، الحرب اللفظية أو (الجريمة المطلقة) العراق: الغزو الذي سيلازمه العار، مجلة المستقبل العربي، مركز دراسات الوحدة العربية، العدد ٢٩٧.

هادي نهر (١٩٩٨)، اللسانيات الاجتماعية عند العرب، دار الأمل للنشر والتوزيع، ط ١.

هدسون (١٩٨٢)، علم اللغة الاجتماعي، ترجمة، د. محمود عياد، عالم الكتب.